

[Arne Melchior]

debatten både fremkommelig og frugtbar. Det giver lidt håb; jeg håber, det holder.

Jeg har den indvending mod justitsministerens andet svar til mig, at jeg nok er helt enig med ministeren, når han fremhæver, at han ikke kan bruge de muligheder, han har, elastisk, og at der er visse grænser; men man har vel lov til at diskutere, hvor de grænser går. Af notaterne af henholdsvis oktober og december om kompetencen fra to afdelinger i ministerens eget hus fremgår det jo, at man kan se forskelligt på ting. Det kan jurister, det kan økonomer, det kan læger, og det kan politikere vel også. Og det kan da vel ikke være rigtigt, at de eneste, der ikke må anfægte ministerens forståelse af sine muligheder, netop skulle være Folketingets medlemmer og Folketingets partier. Som mennesker, der var smittede af en eller anden bacille, fordi en juridisk professor kom for skade ikke at tænke sig om i tide, skulle vi være de eneste, der ikke uden at bryde grundloven måtte sige til en minister: Vi synes, at ministeren kunne vurdere anderledes inden for rammerne af de ham tildelte beføjelser!

Jeg skal i øvrigt i min ordførertale begrunde, hvorfor vi i CD finder, at der netop i disse sager er tale om så ekstraordinære omstændigheder, at de falder ind under de beføjelser, ministeren har.

(Kort bemærkning).

Ole Espersen (S):

Jeg synes, det er vigtigt at få gjort op med påstanden om, at Det Radikale Venstres forslag her skulle tilsidesætte Flygtningenævnet.

Hr. Ninn-Hansen sagde – det lå i hvert fald i indlægget – at han selvfølgelig erkender, at den lov, som han selv medvirkede til i 1985, jo giver mulighed for, at en minister, efter at Flygtningenævnet har truffet endelig afgørelse, alligevel giver opholdstilladelse.

Dernæst siger hr. Ninn-Hansen, at det, der nu foreslås fra De Radikales side, har en ganske anden karakter. Ja, det er rigtigt, indholdet er naturligvis anderledes, men det har præcis den samme karakter, når det drejer sig om at fastslå, at der også efter, at Flygtningenævnet har truffet afgørelse, kan gives opholdstilladelse på andet grundlag. I forslaget tales bl.a. om det lange tidsforløb. Det er også noget, der indgår, når man fra ministerens side træffer afgørelse om humanitær opholdstilladelse.

Derfor vil jeg gerne fastslå over for hr. Ninn-Hansen, at selve princippet er det samme, nemlig at man altså sørger for, at der træffes en afgørelse om opholdstilladelse, der intet har at gøre med asyl. Og jeg synes, at forhistorien fra 1983 til 1985 klart illustrerer, at det altså ikke er et nyt princip, der søges indført.

Grove (KF):

Uanset om oppositionen kan lide det eller ej, er der her tale om en særlovgivning for en gruppe mennesker – en gruppe mennesker, der har fået en omhyggelig gennemgang af deres sager. Deres sagsbehandling har – indrømmet – taget lang tid. Men hvorfor tager en sagsbehandling lang tid i disse sager? Simpelt hen af retssikkerhedsmæssige grunde over for personerne i de sager, det drejer sig om. Derfor er der muligheder for at appellere og få genoptaget sagsbehandlingen i meget stort omfang. Og det giver en lang sagsbehandling.

Det er altså af retssikkerhedsmæssige grunde, man gør det. Men jeg vil stadig væk vove at påstå, at man med dette lovforslag tilsidesætter den omhyggelige sagsbehandling for fremtiden. For når det bliver gældende, at det er 12 måneder, hvorfor skulle nogen så få deres sager gjort færdige inden 12 måneder? For så er de sikre på ikke asyl – det er rigtigt – men opholdsret.

»Af humanitære grunde« siges det. Jamen jeg kender mange mennesker her i Danmark, der bliver stærkt menneskeligt påvirket af retssager, de fører med det offentlige – sager, der løber over måneder og år. Skal vi også sige til dem, at de af humanitære grunde, hvis sagen går dem imod, bliver fritaget for beslutningen? Det er også humanitært. Jeg tror, at mange borgere ikke kan forstå, at den omtalte gruppe, fordi man holder retssikkerheden højt, på lang sigt af humanitære grunde skal have de rettigheder, som Flygtningenævnet osv. ikke har givet dem. Det er ødelæggende for retssikkerheden i dette land. Og det er vilkårligt.

Når fru Dorte Bennedsen siger, at et flertal allerede for nogen tid siden ville pålægge ministeren at administrere, er det jo en sammenblanding. Så er det mere regulært, hvad Det Radikale Venstre gør, nemlig at fremsætte et lovforslag om det. For det har aldrig været meningen med den paragraf, at den skulle administreres vilkårligt, og det er det, man gør i det-